

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **Ing. A.H.**, narozený dne ..., , bytem ...
zastoupeného Mgr. Zdeňkem Honzíkem, advokátem,
se sídlem Rooseveltova 49/16, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.9.2017 č. j. DSH/11334/17,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (ve znění účinném do 30. 6. 2017) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru pro projednávání přestupků, ze dne 29. 6. 2017, č.j. MeDO-47310/2017-Mencl, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k)

zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění účinném do 30. 6. 2017 v souvislosti s porušením § 4 písm. a) téhož zákona, z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění účinném do 30. 6. 2017 v souvislosti s porušením § 47 odst. 2 písm. a) téhož zákona a z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. i) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění účinném do 30. 6. 2017 v souvislosti s porušením § 47 odst. 3 písm. b) téhož zákona, za což mu byla uložena sankce pokuty ve výši 3 000 Kč a zároveň povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

2. V žalobě žalobce namítal, že správní orgán neprovedl jím navržené důkazy v podobě znaleckého posudku znalce z oboru silniční dopravy ke zjištění, zda vozidlo žalobce vykazuje poškození způsobené touto dopravní nehodou, případně zjištění znalce, zda vozidlo vykazuje známky oprav deformací či oprav laku po této dopravní nehodě. Další námitkou žalobce bylo, že správní orgán si i přes návrh žalobce nevyžádal od Městského úřadu ve Kdyni, jako poškozené strany, vyjádření ke způsobené škodě, když tento důkaz si žalobce vyžádal následně sám a z něho vyplývá, že Městskému úřadu ve Kdyni nevznikla na kontejneru žádná škoda. V dalším bodě žalobce zmiňoval, že nebyl proveden ani důkaz místním šetřením ke zjištění výhledové situace z bytu svědků J. na místo dopravní nehody. Dále žalobce poukázal na fakt, že navrhoval výslech všech tří policistů provádějících úkony u předmětné dopravní nehody a správní orgán tento důkazní návrh akceptoval jen zčásti, když vyslechl pouze jednoho policistu. Další námitka žalobce směřuje proti postupu orgánu prvního i druhého stupně, když řádně neprovedly žalobcem navržené důkazy, a za směrodatné vzaly důkazy v podobě fotodokumentace pořízené policejním orgánem, na kterých však není vidět poškození přední části vozidla žalobce spolu s SPZ vozidla. Dle žalobce se správní orgán i nedostatečně vypořádal s námitkou žalobce, že policejní orgán ohledával vozidlo žalobce bez jeho přítomnosti, ačkoliv se zdržoval ve svém bytě kousek od zaparkovaného vozidla. Žalobce dále namítal, že jelikož nebyl proveden důkaz znaleckým posudkem ohledně poškození vozidla žalobce dopravní nehodou, který byl odvolacím správním orgánem konstatován jako nadbytečný, nechal si žalobce tento znalecký posudek po rozhodnutí odvolacího správního orgánu vyhotovit sám na vlastní náklady a z tohoto posudku vyplývá, že vozidlo žalobce nevykazuje známky opravy laku vozidla žalobce na údajně poškozených částech vozidla. Žalobce také namítal porušení správního řádu, konkrétně ustanovení § 51 správního řádu, když k provedení důkazu lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné pro zjištění stavu věci, a správní orgán neprovedl ani neodmítl navržený důkaz místního šetření k potvrzení věrohodnosti výpovědi svědků J.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že považuje žalobu za zcela nedůvodnou s ohledem i na rozhodnutí správního orgánu v 1. stupni. Žalovaný uvádí, že ačkoliv žalobce namítá nesprávně zjištěný skutkový stav, když v řízení nebyly provedeny žalobcem navržené důkazy. Žalovaný uvádí, že veškeré provedené důkazy před správním orgánem 1. instance vytvořily jednoznačný, vzájemně provázaný a nerozporný řetězec informací, které nemohly vést k jinému závěru, než že se žalovaný uvedených přestupků dopustil. V řízení by bylo proto nadbytečné provádět další dokazování, když poškození vozidla žalobce odpovídající mechanismu dopravní nehody bylo zadokumentováno

zasahujícími policisty. Žalovaný se s námitkami žalobce dostatečně vypořádal již v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které i současně odkázal.

4. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o zamítnutí podaného odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které tímto bylo potvrzeno jako správné. V napadeném rozhodnutí, odvolací správní orgán odůvodnil svůj závěr následovně. Dne 4. 1. 2017 v době kolem 6:30 hodin na pozemní komunikaci v prostoru parkoviště u domu č.p. 574 a 575 v ulici Markova ve Kdyni odvolatel při řízení vozidla Škoda Yeti, RZ: ... najel za okraj pozemní komunikace, kde narazil do kovového kontejneru, poté se s vozidlem vrátil zpět na pozemní komunikaci, kde narazil do zaparkovaného osobního automobilu Volkswagen Golf, RZ ... Při nehodě došlo k hmotné škodě na vozidle Škoda Yeti, Volkswagen Golf a dále ke hmotné škodě na kontejneru. Následně nehodu neohlásil policistovi, ačkoliv to bylo jeho povinností, jelikož při dopravní nehodě došlo ke škodě na majetku 3. osoby, a nezastavil a z místa nehody odjel, za což mu byla rozhodnutím správního orgánu I. stupně vyměřena pokuta ve výši 3 000 Kč a uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Správní orgán 1. stupně dle názoru žalovaného správního orgánu provedenými důkazy vytvořil provázaný a nerozporný skutkový děj, který ho vedl k závěru, že uvedené přestupky spáchal právě žalobce se svým vozidlem. Žalovaný správní orgán se ztotožnil i s úvahami prvostupňového správního orgánu a jeho postup shledal zcela zákonný, proto odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil jako věcně správné.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán provedenými důkazy nikterak nevybočil z běžné praxe orgánů projednávající přestupky, když provedl dostatek důkazů, které jednoznačně prokázaly skutkový stav, zejména výpovědi svědků J. (č.l. 40-43 správního spisu) vyplývá, že viděli žalobce v ranních hodinách, jak nejdříve narazil do kontejneru na oblečení a následně i nacouval do vozidla Volkswagen. Ze spisu Policie ČR sp. zn. KRPP-3/DNDO-2017-CH a fotodokumentace poškozených vozidel a kontejneru na oblečení včetně zajištěných stěrů laků na vozidlech a kontejneru (č.l. 1-19 správního spisu a příložené CD) je patrné poškození vozidel včetně vozidla žalobce, což je dále dosvědčeno i výpovědí zasahujícího policisty prap. C.H. (č.l. 60-61 správního spisu). Z výpovědi svědka a majitele poškozeného vozidla pana Y. bylo prokázáno, že své vozidlo na parkoviště zaparkoval nepoškozené dne 4. 1. 2017 po návratu z práce se svým druhým vozidlem, zjistil poškození svého vozidla Volkswagen, proto na místo přivolal Policii ČR. Více důkazů správní orgán neprováděl, jelikož skutkový stav měl dostatečně zjištěný. V řízení proběhla dvě jednání ve dnech 28. 3. 2017 a 30. 5. 2017 a žalobce se ani na jedno z nich bez omluvy nedostavil.
6. O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
7. Soud podanou žalobu neshledal důvodnou.
8. V právě projednávané věci soud přezkoumal napadené rozhodnutí pouze v rozsahu žalobních bodů týkajících se tvrzeného pochybení odvolacího správního orgánu, který zamítl odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Soud se tedy bude zabývat pouze skutečnostmi povahy s tím souvisejícími.

9. Žalobcovy námitky obsažené v žalobě směřovaly výhradně k průběhu dokazování před správními orgány obou stupňů v rámci správního řízení, zejména neprovedení některých žalobcem navržených důkazů.
10. Co se týká první námitky žalobce, že správní orgán neprovedl jím navržený důkaz v podobě znaleckého posudku znalce z oboru silniční dopravy ke zjištění, zda vozidlo žalobce vykazuje poškození způsobené touto dopravní nehodou, případně zjištění znalce, zda vozidlo vykazuje známky oprav deformací či oprav laku po této dopravní nehodě, kdy tento znalecký posudek žalobce soudu následně i doložil. K tomuto soud uvádí, že se ztotožňuje s názorem správního orgánu, že tento posudek byl pro řízení nadbytečný, když poškození vozidla bylo dostatečně prokázáno fotografiemi z policejního spisu a i tím, že na vozidle byl zajištěn policejním orgánem vzorek laku jak z poškozeného vozidla, tak z kontejneru, proto soud znalecký posudek k důkazu taktéž neprovedl. Z fotografií je dále patrné, že poškození vozidla žalobce bylo pouze povrchové a jednalo se pouze o oděrky laku, které jsou za pomoci přípravků rozlešitelné a opravitelné bez následných známek poškození, a bez nutnosti měnit díly jako celek.
11. Další námitkou žalobce bylo, že správní orgán si i přes návrh žalobce nevyžádal od Městského úřadu ve Kdyni, jako poškozené strany, vyjádření ke způsobené škodě, když tento důkaz si žalobce vyžádal následně sám a z něho vyplývá, že Městskému úřadu ve Kdyni nevznikla na kontejneru žádná škoda. S touto námitkou se správní orgán taktéž dle názoru soudu správně vypořádal, když pro řízení není důležité, zda na daném kontejneru vznikla škoda, jelikož vlastník kontejneru se k řízení s nárokem na náhradu škody taktéž nepřipojil. Co se týká potvrzení od Městského úřadu Kdyně, které žalobce soudu doložil, k prohlídce místa dopravní nehody úřednicí proběhla až s časovým odstupem ode dne, kdy se dopravní nehoda stala, a tudíž kontejner již posunutý být nemusel, což mohlo být zapříčiněno i jeho manipulací při jeho případném vývozu, navíc poškození a posunutí kontejneru vyplývá také z připojeného přestupkového spisu Policie ČR a pořízená fotodokumentace ukazuje, že poškození kontejneru bylo nepatrné, avšak na vozidle žalobce byl zajištěn vzorek barvy z kontejneru.
12. Soud se také ztotožnil se závěrem správních orgánů, že provedení důkazu místním šetřením ke zjištění výhledové situace z bytu svědků J. na místo dopravní nehody bylo nadbytečné, jelikož manželé J. vyličili veškeré skutečnosti věrohodně bez jakýchkoliv rozporů v souladu se situací, která byla následně i potvrzena šetřením Policie ČR, když řádně identifikovali žalobce jako viníka dopravní nehody a jeho automobil, kterým způsobil dopravní nehodu.
13. Dále žalobce poukázal na fakt, že navrhoval výslech všech tří policistů provádějících úkony u předmětné dopravní nehody a správní orgán tento důkazní návrh akceptoval jen zčásti, když vyslechl pouze jednoho policistu. Soud má stejně jako správní orgán za to, že výslech pouze jednoho ze zasahujících policistů, který i následně dopravní nehodu zpracovával, je zcela dostačující, když prap. H. vypovídal nezaopatř a nestranně popsal situaci, kdy odůvodnil logicky pořízenou fotodokumentaci a i bez rozporu popsal ohledání vozidla a zdůvodnil nepřítomnost žalobce při tomto úkonu. Dle soudu správní orgán postupoval zcela v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, když zjistil stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti, a protože výslech dalších dvou policistů by nepřinesl nové informace, jejich výslech dále neprováděl. Veškeré informace a postupy policejního orgánu jsou zaznamenány v přestupkovém policejním spise č.j. KRPP-2943/PŘ-2017-030106 a jsou i v souladu s výpovědí prap. H.

14. Další žalobní bod žalobce směřuje proti postupu orgánu prvního i druhého stupně, když za směrodatné vzaly důkazy v podobě fotodokumentace pořízené policejním orgánem, na kterých však není vidět poškození přední části vozidla žalobce spolu s SPZ vozidla. S tímto bodem žaloby, který souvisí i s ostatními, se soud taktéž neztotožňuje. S ohledem na datum, kdy se předmětná dopravní nehoda stala, tedy 4. 1. 2017 a čas, kdy daná nehoda byla šetřena, je patrné, že podmínky pro pořizování fotografií byly značně ztížené, když v zimním období nejsou již v čase okolo 19. hodiny ideální světelné podmínky pro pořizování fotografií, proto jsou fotografie policejního orgánu pořízeny jako detaily nárazníku, aby poškození vozidel bylo řádně viditelné. Ba naopak pokud by žalobce řádně dodržoval své povinnosti a řádně zkontroloval své vozidlo v době, kdy se dopravní nehoda stala, a tuto nehodu neprodleně nahlásil Policii ČR, což bylo jeho povinností, mohla být fotodokumentace pořízena za lepších světelných podmínek, a mohlo být tedy na jedné fotografii vidět poškození vozidla i s SPZ vozidla. V daném případě proto nelze jednoznačně brát k tíži policejního orgánu to, že není na jedné fotografii viditelné poškození vozidla a i jeho SPZ, když s ohledem na typ a barvu vozidla je patrné, že není lehce zaměnitelné za jiné vozidlo.
15. Dle žalobce se správní orgán i nedostatečně vypořádal s námitkou, že policejní orgán ohledával vozidlo žalobce bez jeho přítomnosti, ačkoliv se zdržoval ve svém bytě kousek od zaparkovaného vozidla. K tomuto soud uvádí, že s touto námitkou žalobce zcela nesouhlasí, když správní orgán se s ní již vypořádal ve svém rozhodnutí, kdy, jak vyplývá z protokolu Policie ČR, není pochybností o tom, že by se na fotografiích nejednalo o vozidlo žalobce, navíc žalobce byl o ohledání vozidla informován, avšak jeho aktuální zdravotní stav mu nedovolil se ohledání vozidla zúčastnit. Namísto osoby žalobce byla sousedka žalobce paní O.Y. přítomna ohledání a otevření vozidla žalobce, tudíž zde nejsou pochybnosti o tom, že by policejní orgán postupoval nezákonně. K provedení úkonu bez žalobce policejní orgán vedl i ten fakt, že se v daném případě jednalo o neodkladný úkon, o kterém byl žalobce řádně informován.
16. Žalobce dále namítal, že jelikož nebyl proveden důkaz znaleckým posudkem ohledně poškození vozidla žalobce dopravní nehodou, který byl odvolacím správním orgánem konstatován jako nadbytečný, nechal si žalobce tento znalecký posudek po rozhodnutí odvolacího správního orgánu vyhotovit sám na vlastní náklady a z tohoto posudku vyplývá, že vozidlo žalobce nevykazuje známky opravy laku vozidla žalobce na údajně poškozených částech vozidla. Tento žalobní bod žalobce koresponduje s jeho prvním žalobním bodem, který se týkal neprovedení jako důkazu předmětného znaleckého posudku. Podle § 52 správního řádu věty druhé, správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné. V daném případě správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, když z provedených důkazů byl skutkový stav věci dostatečně zjištěn a provádění znaleckého posudku bylo nadbytečné i s ohledem na to, že poškození vozidla žalobce dle fotodokumentace a výpovědi zasahujícího policisty nebylo nikterak závažné a jeho oprava nevyžadovala složité servisní zásahy, když se jednalo jen o oděrky v laku.
17. Žalobce také namítal porušení správního řádu, konkrétně ustanovení § 51 správního řádu, když k provedení důkazu lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné pro zjištění stavu věci, a správní orgán neprovedl ani neodmítl navržený důkaz místního šetření k potvrzení věrohodnosti výpovědi svědků J. Správní orgán dle názoru soudu provedl dostatek důkazů k prokázání skutkového stavu věci, kdy i z provedených důkazů vyplývá

celý skutkový děj a okolnosti. Správním orgánem provedené důkazy plně postačují k závěru, že žalobce byl viníkem dopravní nehody, když toto zpočátku ani nerozporoval, ba naopak připouštěl, že pokud k dopravní nehodě došlo, tak on je viníkem (úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 4. 1. 2017 na č.l. 11 správního spisu). Provedené důkazy jsou i zcela dostačující k prokázání viny žalobce, proto je soud také toho názoru, že další dokazování by již bylo nadbytečné, s čímž se vypořádával i žalovaný správní orgán v odůvodnění jeho rozhodnutí.

18. Soud tak závěrem konstatuje, že žalovaný (v návaznosti na postup správního orgánu I. stupně) postupoval zcela v souladu se zákony, a provedenými důkazy, když odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl jako nedůvodné. Správní orgán I. stupně i žalovaný správní orgán, ve svých rozhodnutích nikterak nevybočily z běžné rozhodovací praxe, ačkoliv soud neposuzuje hodnocení důkazů správními orgány, jejich závěry však plně korespondují s provedenými důkazy, které vytváří logickou strukturu skutkového děje a nikterak si neodporují, ani co se týká výpovědi svědků manželů J., tyto také plně korespondovaly se situací zjištěnou zasahujícími policisty na místě nehody. Správní orgán i v rámci svého uvážení provedl dostatek důkazů, které byly zcela postačující pro řádné zjištění skutku a neprovedení ostatních důkazů řádně odůvodnil (viz srov. rozsudek NSS sp. zn. 4 As 21/2005 ze dne 27. 1. 2006, kdy správní orgán sám určuje rozsah a způsob zjišťování podkladů pro rozhodnutí a není v tomto směru vázán návrhy účastníků řízení. To jej ale nezabavuje povinnosti řádně zdůvodnit, proč případně nevyhověl návrhu na provedení důkazů). Jelikož ani žalovaný správní orgán, ani soud v rámci svého přezkumu nezasahuje nikterak do hodnocení důkazů správním orgánem I. stupně, soud neshledal ve správním řízení včetně toho odvolacího vady, které by odůvodňovaly zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu.
19. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jež měla ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 11. června 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

